

Fara svenskar ídnaðar-fyrirtekur til Danmarkar?

Tað er ekki óhugsandi, um Danmark gerst limur av EEC, at svenskar idnaðarfyrirtekur, sum vilja njóta fyrminurnar av limaskapi í EEC, leita sær til Danmarkar fyrri soleiðis at fáa fótin inn um Europeiska Felagsmarkaðin.

Danski býurin Fredrikshavn, er farin undir at agitera fyrri, at fáa svenskar idnaðarfyrirtekur til sín.

Roynt verður at gera svensku idnaðarfyrirtekunum, sum siggja sær fyrminurnar innan fyrri EEC greitt, at lættast verður at seta seg niður í Fredrikshavn, ið er býurin, sum kann bjóða slíkum fyrirtekum bestu korini.

Fyrri tað fyrsta vísa teir á, at Norðurjylland er eitt ægn-útviklingsmráðið við nógvum fyrminum, sum eru av stør-um týðningi fyrri nýggjar fyrirtekur, svenskar eins væl og danskar. Skipasambandið mill-um Fredrikshavn og Göteborg er so gott, at samband er nær um hvønn tíma alt døgnið runt.

Seinasta ár hevði Fredrikshavn vítan av 1,8 milliónum norðmonnum og svium. Stør-

sti parturin av hesum vóru sviar.

Fredrikshavn hevur 150.000 kvadratmetrar av byggiklárari jorð, ið er serstakliga vælegnað til idnaðarvirki. Somuleiðis hava teir í Fredrikshavn 600 kvinnur, sum fegnast vilja hava arbeiði á onkrum idnaðarvirki og hevur býurin 500

vællærðar spesialarbeiðarar, ið ganga arbeiðsleysir.

Í Fredrikshavn rokna teir við, at møgult er eftir nokrum mánum at fara undir bygging av 730 barnagørdum og vøggustovum og undir bygging av 550 íbúðum.

Býurin er fyrri kortum farin undir eina havnabygging upp á 90 milliónir krónur.

Fyrsta mánabarnið áðrenn ár 2000

Leiðandi amerikanskir rúm-dargranskarar siga, at fyrsta barnið verður føtt á mána-num áðrenn ár 2000.

Týski raketti-serfrøðingurin, dr. Werner von Braun, ið starvast í USA og er vara-stjóri fyrri NASA, segði fyrri kortum í amerikanska sjón-varpinum:

— Eg eri fullvisur í, at fólk fara at búsetast á mána-num og á Mars, tey fara eisini at seta á stovn rannsóknarstovnar og møgulega eisini idnaðarvirki á hesum báðum planetum.

Tað fyrsta barnið verður føtt á mána-num áðrenn ár 2000 og vil tað seinni verða sent niður á jorðina fyrri at fáa útbúgving á hægri skúla, segði von Braun.

Vaksandi arbeiðsloysi í USA

Arbeiðsloysið í USA vaks í desember til 6,1 pst., móti 6 pst. í november.

Tilsamans vóru 5 mill. 210 túsund amerikanarar arbeiðs-leysir í desember og er hetta 66.000 fleiri enn í november.

Danska útvarpið rokn. uppá 40.000

Danski javnaðarflokkurin sendi herfyri danska útvarpinum eina rokning uppá 40.000 kr.

Tá flokkurin 28. august í fjor helt 100 ára føðingardagsveitsluna í Falkonercentri-num í Keypmannahavn, hevði danska útvarpið biðið um at fáa veitsluhaldið sjónvarpað. Tá veitslan byrjaði varnaðst menn tekniskt brek við sjón-varpstólunum, sum gjørdur tað ómøgult at senda veitsluna gjøgnum sjónvarpið.

Hetta forði við sær, at út-varpið fekk javnaðarflokkinn at halda veitsluna umaftur dagin eftir, sunnudagin 29. august.

Roknskaparforarin hjá dan-ska javnaðarflokkinum, Erik Laursen, hevur gjørt útreiðsl-

urnar, ið stóðust av eyka-veitsluni, upp. og er meir-kostnaðurin uppgjørdur til 40.000 kr., hetta er ikki okk-ara skyld, segði hann og sendi rokningina til útvarpið.

Fyrri kortum frættist frá roknskaparforaranum hjá út-varpinum, Ejnar Jensen, at danska útvarpið hevur gjørt av at gjalda javnaðarflokki-num tær 40.000 kr.

Hett má kallast »dyrt tekn-ískt óhapp».

Kvinna byggir fritíðarby

Ein kvinna á Borup á Sjæl-landi hevur í umbuna at byggja ein fritíðarby við Bredfjord á Suðurløndi. Til hetta endamálið skal hon nýta eitt umráði uppá 10 tunnir. Byggjast skulu 120 sokallað motelhús, café og supermar-kod.

Fritíðarbyurin verður mettur at kosta 4,5 mill. kr. Gongur alt eftir ætlan, skal býurin standa klárur at taka í brúk í apríl 1973. Í lotuni verður ar-beitt við at gera byarplan.

IV PARTUR

Men hetta gjordist ikki endin, heldur byrjanin. Eg gjordi av, at eg vildi ikki lata meg orkymla av slíkum søgum og segði skiparanum frá, at har var nakað í ólagi við kamari-num; har var so ráligt. Kúgv-eygað var standandi opið sein-astu nátt. Óivað mundi hin ferðamaðurin vera sjúkur, tá hann kom umborð; hann kun-di eisini hava fingið febur, eftir at hann var farin í koyggjuna. Nú kundi hann væl krøgva seg umborð og kundi verða funnin seinni. Kamarið átti at verið vaskað og kúgv-eygað gjørt í stand. Eg bað um loyvi frá skipara-num at fáa hetta gjørt.

»Sjálvandi skulu tygum ha-va loyvi at vera har, tygum vilja,« segði hann, »men eg vildi ynskt, at tygum høvdu viljað flútt á eitt annað kam-ar, so eg hevði kunnað læst kamar nummar 105.«

Eg var ikki samdur við honum og fór avstað, eftir at eg hevði lovað honum onki at siga um, at maðurin var horvin. Hann var ikki saku-aður tann dagin. Móti kvöldi hiiti eg læknan aftur; hann spurdi meg, um eg hevði skift hugsan. Eg segði honum, at tað hevði eg ikki.

»Tað fært tú skjótt at gera,« segði hann ógvuliga álvar-samur.

Vit spældu kort um kvöld-ið, og eg fór seint í song. Eg skal viðganga nú, at eg kendi ein óhugnaligan skjálvt, tá eg kom inn í kamarið. Eg kundi ikki annað enn hugsa um tann stóra mannin, sum

eg hevði sæð kvöldið fyrri, sum nú var druknaður og deyður. Eg sá tyðuliga andlit hansara fyrri mær, tá eg læt meg úr. Eg læsti hurðina. Við eitt legði eg merki til, at kúgv-eygað var opið og var festi móti skotinum. Hetta var meira enn eg vildi lata um meg ganga. Eg fór at leita eftir tænarum. Eg minnst at eg var rettiliga illur, og tá eg fann hann, tók eg í herða-toppin á honum, hálaði hann niður á kamarið og rendi hann yvir móti tí opna kúgv-eyganum.

»Hvør meining er í at lata kúgv-eygað standa opið hvørja nátt? Vita tygum ikki at tað er ímóti reglunum? Vita tyg-um heldur ikki, at um skipið fór at rulla illa, og sjógvurin fór at fossa inn gjøgnum tað, so vildi tað verið torført hjá úggju monnum at latið kúgv-eygað aftur? Skiparin má fáa at vita um hetta óskilið!«

Eg leikaði í. Maðurin rist-ist og gjordist bleikur, meðan hann spenti glasið inn ímóti við tí stóru skrúvuni.

»Hví svara tygum ikki?« segði eg harðliga.

»Um tygum vilja umbæra meg,« segði Robert, soleiðis

æt tænarin, »tað er ongin um-borð, sum kann halda hasum kúgv-eyganum fyrri náttina. Tygum kunnu royna sjálvar. Eitt veit eg, her verið eg ikki verðandi. Men um eg hevði verið tygum, so hevði eg far-ið onkra aðra staðni at sovið. Hyggið her! nú havi eg spent tað fast, so tað víkast ikki.«

Eg royndi, men har var onki í vegin, tað sat púra tætt

»Men tygum,« helt Robert áfram, »um ein hálvan tíma fer tað at standa opið aftur; og bundið móti síðuni eisini, tygum; tað er tað, sum er so óhugnaligt — bundið!«

Eg hugdi at skrúvuni.

»Um eg finni hatta kúgv-eyga opið í nátt Robert, so skal eg geva tygum eitt pund. Hatta kann ikki vera satt, tygum kunnu fara.

»Eitt pund søgdu tygum? túsund takk og goða nátt.«

Robert fór, gláður at sleppa avstað. Sjálvandi trúði eg hon-um ikki. Úrslitið var, at hann fekk peningin, og eg upplivdi eina ógvuliga óhugnaliga nátt.

Eg fór í koyggjuna, og fimmmínuttir aftaná slókti Robert ljósið, sum brendi aft-anfyrri glasið nær við hurð-

ina. Eg lá heilt stillur í myrkr-inum og royndi at sova, men tað lá ikki fyrri. Eg vildi ikki sova meira. Eg lá vakin eina lotu og hugdi av og á yvir-móti kúgv-eyganum, sum eg kundi siggja harfrá sum eg lá. Eg hugsi, at eg má hava ligið har í ein tíma og var rettiliga komin í tyngd, tá eg var vaktur av einum friskum latti. Eisini fólði eg nakrar sjódropar koma í andlitid á mær. Eg leyp fram, men av tí at skipið rullaði so mikið, bleiv eg slongdur harðliga eftir dúrkinum. Eg kom aftur á fótur. Kúgv-eygað stóð á víðan vegg og fest við einum snoristubba móti skotinum.

Hetta eru veruleikar. Eg var vakin tá eg fór upp og eg vildi havt verið vaktur av fallinum um eg hevði havt sovið. Næsta morgun sóust merki á kroppinum, sum prógvaðu at eg var dottin. Kúgv-eygað stóð opið og fest móti síðuni; alt hetta so log-ið at greiða frá, at eg minn-ist væl, at eg var meira bilsin enn bangin, tá eg uppdagaði hetta.

Eg læt kúgv-eygað aftur beinanveg og snaraði skrúvuni av almakt. Tað var ógvuliga

myrkt inni í kamarinum.

Eg gjordi av, at skuldi víta, um tað fór at verða opnað aftur. Messingaskrúvan var ógvuliga tung og als ikki løtt at snara, tí kundi eg als ikki hugsa mær, at hon kundi havt snara sær av ristingunum av maskinuni. Eg stóð har í myrkrinum og hugdi út gjøgnum kúgv-eygað, tá eg hoyrði nakað flyta seg aftanfyrri meg í einari av koyggjunum; síðan hoyrði eg ljóðið av onkrum, ið gav seg av pinu. Eg leyp tvørur gjøgnum kamarið, skræddi gardinum frá í yvir-koyggjuni og rendi hondina inn í rúmið fyrri at víta um nakar var har.

Har var onkur.....

Eg minnst kensluna, tá eg koyrði hondina inn í koyggj-una, tað var eins og at koyra hana í rálaga luft. Úr koyggj-uni kom lot, ið kendist eins og sjóluff. Eg fekk í nakað, ið minsti um armin av ein-um manni, men hann var hálur, vátur og ísakalður. Men knappliga, tá eg togaði, leyp hetta móti mær, tungt, vát og sterkt. Eg fall afturá; og í næstu lotu var hurðin opnað, og hetta leyp út. Hetta hendi so skjótt, at eg fekk ikki tíð at bliva bangin, og eg leyp aftaná, men var ov seimur. Nakrar metrar longur frammi sá eg — eg eri visur í tí — ein myrkan skugga flyta seg eftir gongini, men sum fór burtur. Hárið stóð stívt, kaldasveitin perlaði eft-ir andlitinum. Eg vil viðganga uttan at skammast: Eg var deyðiliga ræddur.....

(Framhald)

Yvirkoyggjan